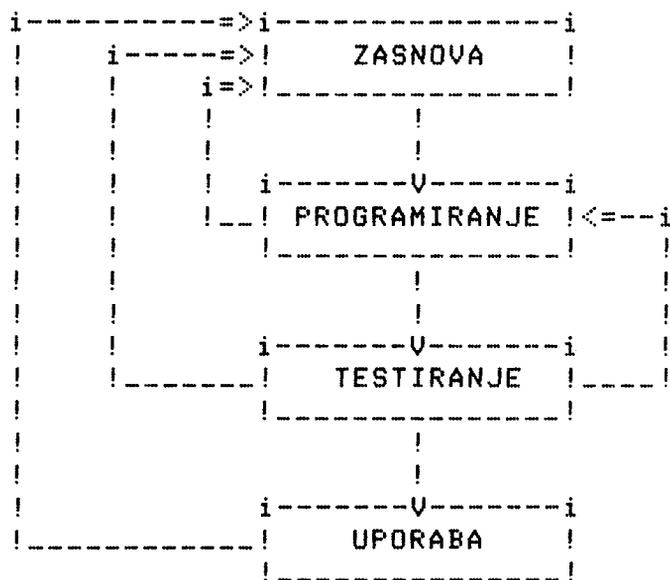

Ko se lotimo dela spoznavanja funkcij, moramo poznati kriterije, po katerih lahko za vsako funkcijo opredelimo, ali je relevantna za sistem informacijskih potreb uporabnika. Do podatkov o funkcijah lahko pridemo z intervjuji uporabnikov, z opazovanjem in analizo njihovega delovanja, s presledom obstoječih poročil, planov, poslovne politike in organizacijskih predpisov. Vsekakor moramo pred nadaljevanjem dela in še zlasti programiranja, podrobno opredeliti vse funkcije in dobiti potrditev uporabnika (običajno pismeno), da se strinja s specifikacijami.

V zgoraj opisanem postopku je inherentno skrita vrsta določenih težav, ki onemogočajo natančno spoznavanje funkcij. Opazovanje delovanja uporabnika običajno ni enostavno; dostikrat tudi uporabnik ne zna podrobno opisati vse funkcije, ki jih potrebuje za svoje delo. Sistemski analitik pa spet po svoje razume poslovno okolje, ki se analizira, nakar predloži v podpis uporabniku zasnovo bodoče obdelave, izdelane s pripomočki, kot jih uporablja sam. Tudi če je dobil podpis o strinjanju, to dejansko še ne pomeni, da je uporabnik v celoti dojel zasnovo na enak način kot sistemski analitik. Zato že v kali obstojajo določeni pomisleki, da uporabnik ne bo zadovoljen z računalniško obdelavo, ko bo narejena. To toliko bolj, ker je iz nadaljnjesa ustvarjanja obdelave uporabnik skoraj v celoti izključen.

Zaradi omenjenih težav in ne popolne zasnove računalniške obdelave v življenjskem ciklusu razvoja sistema, imamo v praksi pogosto opravka z "jalovimi" povratnimi zankami, ki so neučinkovite in drage (sl. sl.1.).

Sl.1. "Jalove" povratne zanke zaradi neustrezne zasnove IS